

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 grudnia 2020 r.

DIH-4.709.52.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/60/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 21 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.20.2020/40DEC/20), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 20.300 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy trzysta złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy,

- **uchyla zaskarżoną decyzję**
- **wymierza karę pieniężną z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w wysokości 7.600 zł (słownie siedem tysięcy sześćset złotych)**

UZASADNIENIE

Pismem z 8 stycznia 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 13 stycznia 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 23 stycznia 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Gliwicach przy ul. Kolberga 31, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 1088 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- brak uwidocznionych cen w przypadku 15 partii produktów (art. przemysłowe)
- brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 25 partii produktów (pieluchy i art. higieniczne)

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 27 stycznia 2020 r. (nr akt kontroli: KH.8361.20.2020).

Pismem z 28 stycznia 2020 r. Strona wniosła uwagi do protokołu, podnosząc, że *„prowadzący kontrolę nie wskazał braków cenowych, (...). Dopiero w dniu 27.01.2020 r. podczas odbioru protokołu okazało się, że były braki cenowe. Pan Inspektor zapytany przez Kierownik Operacji i Sprzedaży o to przy jakich towarach występowały braki cen - nie był w stanie wskazać których produktów one dotyczyły, ponieważ 27.01.2020 r, nie widział ich już w sklepie.”*

Śląski WIIH pismem z 11 lutego 2020 r. nie uwzględnił uwag Strony. Jak wskazano, w czynnościach kontrolnych uczestniczyła osoba upoważniona do reprezentowania Kontrolowanego, która w toku miała możliwość składania wyjaśnień i oświadczeń. Ponadto, jak stwierdził Śląski WIIH, zawarte w protokole sformułowanie „33 asortymenty artykułów przemysłowych, gdzie dla 15 nie uwidoczniono cen” jest jednoznaczne i nie budzi wątpliwości co do okoliczności, jakie opisuje.

Strona pismem z 27 kwietnia 2020 r. podtrzymała swoje stanowisko, iż osoba upoważniona do udziału w czynnościach kontrolnych nie została w toku kontroli poinformowana o nieprawidłowościach dotyczących braku cen w przypadku 15 asortymentów produktów przemysłowych. Dodatkowo, Strona podniosła, że w przypadku naruszenia polegającego na braku cen jednostkowych, zostało one stwierdzone w stosunku do art. higienicznych, które nie są towarami sprzedawanymi na sztuki, lecz w opakowaniach na których znajdowały się ceny za towar w opakowaniu. Z tego też względu, nie można zarzucać, w przypadku zakwestionowanych towarów, naruszenia przepisów w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych.

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił trzydzieści przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

- 1) 22 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.12.2019) – decyzją z 25 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 10.000 zł,
- 2) 23 - 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.13.2019) – decyzją z 26 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 18.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-III/27/2019 z 5 sierpnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 3) 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.14.2019) – decyzją z 29 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 11.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-4/22/2019 z 16 lipca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,

- 4) 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł,
- 5) 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł,
- 6) 4 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.108.2019) – decyzją z 20 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/15/2019 z 20 listopada 2019 r., zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 7) 4 – 7 czerwca 2019 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.27.2019) – decyzją z 23 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/20/2019 z 9 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 8) 18 – 24 czerwca 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.8.2019) – decyzją z 2 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/26/2019 z 20 grudnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 9) 26 sierpnia 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen (sprawa KH.8361.173.2019) – decyzją z 26 sierpnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21 000 zł,
- 10) 3 września 2019 r. – stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.180.2019) – decyzją z 29 listopada 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.600 zł. Decyzją DIH-IV/9/2020 z 6 lutego 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 11) 4 – 10 września 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.53.2019) – decyzją z 16 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł,
- 12) 17 września 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.195.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł, decyzją DIH-IV/22/2020 z 9 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 13) 20 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych (sprawa KH.8361.204.2019/30DEC/20) – decyzją z 22 czerwca 2020 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/49/2020 z 24 września 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 14) 26 września 2019 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych oraz różnicę cen „półka – kasa” (sprawa KH.8361.202.2019) – decyzją z 6 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 20.200 zł, decyzją DIH-IV/18/2020 z 6 marca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 15) 26 września – 2 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.60.2019) – decyzją z 17 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 21.800 zł,

- 16) 3 – 9 października 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.61.2019) – decyzją z 23 grudnia 2019 r. nałożono karę w wysokości 23.000 zł,
- 17) 5 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne uwidocznienie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.232.2019) – decyzją z 7 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 6.000 zł,
- 18) 12 – 15 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.71.2019) – decyzją z 28 lutego 2020 r. nałożono karę w wysokości 23.800 zł,
- 19) 12 – 14 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.13.2019) – decyzją z 2 marca 2020 r. nałożono karę w wysokości 40.000zł. Decyzją DIH-IV/40/2020 z 25 czerwca 2020 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
- 20) 18 – 20 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.14.2019) – decyzją z 3 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 32.000 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji,
- 21) 21 – 25 listopada 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2019) – decyzją z 4 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji,
- 22) 22 listopada 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.246.2019) – decyzją z 11 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 6.500 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/35/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
- 23) 2 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.254.2019) – decyzją z 13 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.374 zł, Strona wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji,
- 24) 17 – 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.75.2019) – decyzją z 18 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/36/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
- 25) 20 grudnia 2019 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.271.2019) – decyzją z dnia 20 marca 2020r. nałożono karę pieniężną w wysokości. 5.500 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/38/2020 z 15 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
- 26) 2 – 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2020) – decyzją z dnia 24 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 28.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/37/2020 z 10 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
- 27) 7 – 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KŻ-D-Cz.8361.2.2020) – decyzją z dnia 27 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 30.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/43/2020 z 29 czerwca 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,

- 28) 8 stycznia 2020 r. – stwierdzono błędne wyliczenie cen jednostkowych (sprawa KH.8361.6.2020) – decyzją z dnia 12 maja 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 4.500 zł,
- 29) 9 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych (sprawa KH.8361.7.2020/38DEC/20) – decyzją z dnia 10 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 23.000 zł, decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-IV/57/2020 z 4 listopada 2020 r. zaskarżoną decyzję utrzymano w mocy,
- 30) 13 stycznia 2020 r. stwierdzono brak cen (sprawa KH.8361.11.2020/39DEC/20) – decyzją z 16 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w kwocie 29.000 zł. Od przedmiotowej decyzji Strona wniosła odwołanie).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 10 czerwca 2020 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – trzydziestego pierwszego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 23 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.11.2020), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 20 300 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy trzysta złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu trzydziestego pierwszego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 24 września 2020 r.

Pismem z dnia 6 października 2020 r. (data stempla 6 października 2020 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. zarzucając:

- a) naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez:
  - niewłaściwą ocenę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę jako wyższy niż znikomy, pomimo, iż 3,64% naruszeń stanowi niewątpliwie znikomy zakres nieprawidłowości,
  - nieuwzględnienie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy w jej aspekcie pozytywnym, tj. pominięcie tych czynności, które przedsiębiorca podejmuje po kontrolach w poszczególnych sklepach, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie występowaniu ich w przyszłości,
  - niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kryterium dotychczasowej działalności, tj. zastosowanie go w zakresie szerszym, nieadekwatnym do zakresu kontroli,
- b) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 10 § 1 oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych,
- c) naruszenie art. 77 § 1 oraz art. 7 i 80 kpa poprzez:

- niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. nieprzesłuchania świadków (...) na okoliczność umożliwienia przedsiębiorcy czynnego udziału w postępowaniu kontrolnym oraz nieustalenie przy jakich dokładnie towarach brakowało cen (art. przemysłowe) oraz cen jednostkowych (art., higieniczne),
  - brak odniesienia się do okoliczności wskazanych przez stronę w piśmie z dnia 27.04.2020 r. dotyczących pozbawienia strony możliwości czynnego uczestniczenia w czynnościach kontrolnych,
  - brak odniesienia się przez Organ do twierdzeń Strony zawartych w piśmie z dnia 27.04.2020 r. co do braku obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych w przypadku art. higienicznych nie sprzedawanych na sztuki oraz niewyjaśnienie te okoliczności,
  - oparcie decyzji na wadliwych i nieprecyzyjnych ustaleniach w protokole kontroli z dnia 23.01.2020 r., który nie wskazuje dokładnie przy jakich towarach (art. przemysłowych) brakowało cen (karta 6 protokołu) oraz błędnie wskazuje, iż w przypadku 16 asortymentów art. higienicznych „nie uwidoczniono cen jednostkowych”, mimo iż zdaniem strony nie było obowiązku uwidaczniania tych cen,
  - błędnym, niezgodnym z zasadami doświadczenia życiowego przypisaniu przedsiębiorcy większego niż znikomy stopnia naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach, mimo, iż 3,64% naruszeń w stosunku do zakresu kontroli świadczy o nieznacznym (znikomym) stopniu naruszeń;
- d) naruszenie art. 107 § 3 kpa poprzez niewskazanie w uzasadnieniu decyzji przyczyn, z powodu których Organ odmówił wiarygodności i mocy dowodowej pismu Strony z dnia 27 kwietnia 2020 r. oraz nieuwzględnienie okoliczności wskazanych w w/w piśmie;
- e) naruszenie art. 50 ust. 1 oraz art. 59 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców poprzez brak bieżącego informowania osoby reprezentującej przedsiębiorcę o stwierdzonych nieprawidłowościach, przez co osoba ta nie miała możliwości czynnego uczestniczenia w kontroli oraz składania wyjaśnień;
- f) naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 4 ust. 1 oraz § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Pismem z 4 listopada 2020 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach w przypadku 40 partii produktów spośród 1098 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Śląski WIIH, trzydziestym pierwszym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 20 300 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Strona podniosła zarzut naruszenia art. 50 ust. 1 oraz art. 59 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców poprzez brak bieżącego informowania osoby reprezentującej przedsiębiorcę o stwierdzonych nieprawidłowościach, przez co osoba ta została pozbawiona prawa czynnego uczestniczenia w kontroli oraz składania wyjaśnień. Jak uzasadnia Strona: *„Przedsiębiorca wskazał osobę upoważnioną do udziału w czynnościach kontrolnych – (...) – Kierownika Operacji i Sprzedaży. Czynności kontrolne powinny więc być wykonywane w taki sposób aby w/w osoba mogła w nich w czynny sposób uczestniczyć. Pani (...) była obecna podczas kontroli w ww. sklepie w dniu 23.01.2020 r. wraz z drugą osobą – Kierownikiem Sklepu Panią (...), jednakże żadna z tych osób nie została poinformowana przez Kontrolujących o braku cen w przypadku 15 artykułów przemysłowych. Niepoinformowanie podczas kontroli przez Inspektorów przedsiębiorcy o tym, że ustalili oni brak cen w przypadku 15 artykułów przy wskazaniu na to dopiero w protokole kontroli wręczonym w dniu 27.01.2020r. (a więc 4*

dni po kontroli), w ocenie spółki JMP, narusza prawa przedsiębiorcy wynikające z art. 50 ust. 1 oraz art. 59 ust.1 Prawa przedsiębiorców”

Zgodnie z art. 50 ust. 1 Prawa przedsiębiorców czynności kontrolne wykonuje się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej. Z materiału akt sprawy wynika, iż czynności kontrolne zostały przeprowadzone zgodnie z powołanym przepisem, ponieważ z protokołu kontroli wynika, iż (...) - Kierownik Operacji i Sprzedaży jest osobą posiadającą pisemne upoważnienie do reprezentowania spółki przed organami kontroli. Ta osoba podpisała również protokół jako upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy nie wnosząc uwag w momencie podpisania protokołu. W toku czynności kontrolnych nie składała również oświadczeń i wyjaśnień dotyczących stwierdzonych braków. Organ zwraca przy tym uwagę, iż protokół (karta 6) zawiera stwierdzenie,

- 18 asortymentów pieluch, gdzie dla 9 nie uwidoczniiono cen jednostkowych,
- 24 asortymenty artykułów higienicznych (wkładki, podpaski, chustki higieniczne, papier toaletowy), gdzie dla 16 nie uwidoczniiono cen jednostkowych,
- 33 asortymenty artykułów przemysłowych, gdzie dla 15 nie uwidoczniiono cen.

Tym samym, osoba upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy podpisując protokół miała wiedzę o stwierdzonych uchybieniach.

Nie można więc zgodzić się z zarzutem Strony, iż osoba upoważniona została pozbawiona czynnego udziału w czynnościach kontrolnych. Organ zwraca przy tym uwagę, iż oświadczenie osoby upoważnionej z dnia 27 stycznia 2020r. zawiera stwierdzenie: „*W czasie kontroli poprawiono oznakowanie ww. partii towarów oraz uzupełniono brakujące ceny i ceny jednostkowe.*” Powyższe przeczy więc twierdzeniu Strony, iż osoba upoważniona nie została w toku czynności kontrolnych poinformowana o stwierdzonych naruszeniach w zakresie uwidaczniania cen.

Niezrozumiałym jest przy tym zarzut naruszenia art. 59 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, zgodnie z którym przedsiębiorca może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania przez organ kontroli czynności z naruszeniem przepisów art. 48, art. 49, art. 50 ust. 1 i 5, art. 51 ust. 1, art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1 i 2 oraz art. 58. Z akt sprawy nie wynika bowiem aby taki sprzeciw był wniesiony.

Strona zarzuca naruszenie przepisów postępowania tj. art. 10 § 1 oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego oraz możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składania wniosków dowodowych. Strona twierdzi przy tym, że zawarte w w/w zawiadomieniu pouczenie o możliwości zapoznania z materiałem dowodowym jest niewystarczające, ponieważ organ powinien zawiadomić Stronę o zakończeniu postępowania dowodowego, przez co Strona zyskałaby wiedzę, iż materiał dowodowy jest zebrany oraz możliwość wypowiedzenia się co do tego materiału i powołania dodatkowych dowodów w szczególności na okoliczność nieprawidłowości dotyczących kontroli, które Strona wykazała w uwagach do protokołu oraz w piśmie z dnia 27 kwietnia 2020r.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Organ zwraca uwagę, iż z akt sprawy wynika, że Śląski WIIH pismem nr KH.8361.20.2020/40DEC/20 z 20 sierpnia 2020 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej z tytułu ponownego niewykonania obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z pouczeniem zawartym w zawiadomieniu: „Na podstawie art. 10 § 1 Kpa Stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Skorzystanie z wyżej wymienionego prawa powinno nastąpić w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia.” Zgodnie z art. 10 § 1 kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, stąd też niezrozumiałym jest twierdzenie Strony, iż organ obowiązany jest do zawiadomienia o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego i zamiarze wydania decyzji, co dopiero miałyby warunkować podniesienie przez Stronę okoliczności nieprawidłowości dotyczących kontroli. Zasada czynnego udziału Strony zezwala na podniesienie takich okoliczności w każdym stadium postępowania tj. aż do momentu wydania decyzji. Oznacza to tym, samym, że również i 7-dniowy termin wyznaczony w zawiadomieniu ma charakter instrukcyjny i jego przekroczenie nie pozbawi strony czynnego udziału w postępowaniu – wręcz przeciwnie, jest to termin dla organu, który wstrzymuje się z wydaniem decyzji do czasu powzięcia wiedzy, że Strona nie skorzystała ze swego prawa do zapoznania się materiałem dowodowym i ewentualnego wypowiedzenia się co do sprawy. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy organ zwraca uwagę, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania i możliwości zapoznania z zebrany materiał dowodowy zostało odebrane przez Stronę w dniu 24 sierpnia 2020 r. Decyzja została z kolei wydana w dniu 21 września, Strona miała więc możliwość zapoznania się z zebrany materiał, jednakże tego nie uczyniła, jak również nie wystąpiła z żadnym wnioskiem dowodowym, w tym również i dotyczącym okoliczności, które podnosi w odwołaniu.

Strona zarzuca również naruszenie art. 77 § 1 oraz art. 7 i 80 kpa poprzez niezzebranie i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego tj.

- niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. nieprzesłuchanie świadków (...) na okoliczność umożliwienia przedsiębiorcy czynnego udziału w postępowaniu kontrolnym oraz nieustalenie przy jakich dokładnie towarach brakowało cen (art. przemysłowe) oraz cen jednostkowych (art. higieniczne),
- brak odniesienia się do okoliczności wskazanych przez stronę w piśmie z dnia 27.04.2020r. dotyczących pozbawienia strony możliwości czynnego uczestnictwa w czynnościach kontrolnych,
- oparcie decyzji wadliwych i nieprecyzyjnych ustaleniach w protokole kontroli z dnia 23 stycznia 2020 r., który nie wskazuje dokładnie przy jakich towarach brakowało cen (art. przemysłowe) oraz błędnie wskazuje, że w przypadku 25 asortymentów art. higienicznych

i pieluch nie uwidoczniiono „cen jednostkowych”, mimo, iż zdaniem strony nie było obowiązku uwidaczniania tych cen.

Odnosząc się do podniesionych zarzutów, organ wskazuje, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że w stosunku do artykułów przemysłowych został stwierdzony brak cen. Z protokołu wynika, również, że osoba upoważniona brała udział w czynnościach kontrolnych i podpisała protokół kontroli nie wnosząc do niego uwag, przez co należy zakładać, że miała ona wiedzę w stosunku do których produktów stwierdzono naruszenia obowiązku w zakresie uwidaczniania cen. Dodatkowo potwierdza to oświadczenie osoby upoważnionej z dnia 27 stycznia 2020 r. o uzupełnieniu brakujących cen.

Natomiast, po analizie ustaleń kontroli oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes Urzędu zgadza się ze stanowiskiem Strony dotyczącym ustaleń zawartych w protokole kontroli w zakresie ustaleń dotyczących braku cen jednostkowych. O ile stwierdzenie braku cen, zdaniem organu odwoławczego nie budzi wątpliwości, to już takie wątpliwości zachodzą w przypadku braku cen jednostkowych. Brak jest bowiem materiału dowodowego dotyczącego produktów, w stosunku do których został stwierdzony brak cen jednostkowych. Wymienienie w protokole kontroli produktów poprzez określenie „pieluchy” czy art. higieniczne (wkładki, podpaski, chusteczki higieniczne, papier toaletowy), jest zdaniem organu odwoławczego, dalece niewystarczające. Należy podkreślić, iż postępowanie odwoławcze polega na ponownym przeanalizowaniu materiału dowodowego i poczynieniu na jego podstawie ustaleń faktycznych w zakresie braku cen jednostkowych, co w przedmiotowej sprawie jest niemożliwe. Należy podkreślić, że materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, czy zakwestionowane towary są zwolnione z obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych na mocy § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Organ odwoławczy nie może bowiem poprzestać na przyjęciu do wiadomości zawartego w protokole stwierdzenia iż „Badane asortymenty towarów paczkowanych nie należały do grup towarów wymienionych z § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 roku.

Reasumując, organ odwoławczy nie podziela stanowiska Strony, iż w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca naruszenie przepisów ustawy w zakresie obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych ze względu na zastosowanie § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług, lecz stoi na stanowisku, że materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie ustalenia czy w przedmiotowej sprawie powołany przepis znajduje zastosowanie. W takim przypadku należy mieć na względzie art. 81a § 1 kpa zgodnie z którym jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ odwoławczy stwierdza, iż Strona dopuściła się naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach polegające na braku cen w przypadku 15 asortymentów artykułów przemysłowych.

Jak już wskazano powyżej, przesłanki wymiaru kary określa art. 6 ust. 3 w/w ustawy stanowiąc, że przy wymiarze kary bierze się pod uwagę stopień naruszenia, dotychczasowe postępowanie oraz wielkość jego obrotów i przychodu.

W przypadku stopnia przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiającą porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach, cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena należy więc do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy.

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach cena jednostkowa to cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 1400/19 *„Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, a więc umożliwieniu klientom porównywania cen konkurencyjnych towarów.”*).

Jak już wskazano powyżej, w świetle zgromadzonego materiału nie sposób uznać, iż w przedmiotowej sprawie miało miejsce naruszenie obowiązku uwidaczniania cen polegające na braku cen jednostkowych. Z kolei, biorąc pod uwagę liczbę stwierdzonych naruszeń w zakresie uwidaczniania cen tj. 15 asortymentów produktów w stosunku do 1098 produktów skontrolowanych stopień naruszenia należy określić jako niski.

Kolejną przesłanką wymiaru kary jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Strona odnośnie tej przesłanki podnosi argument, iż Organ błędnie utożsamia przedmiotową przesłankę z naruszeniami stwierdzonymi w ciągu 12 miesięcy poprzedzających naruszenie będące przedmiotem zaskarżonej decyzji, podczas gdy jej zdaniem, chodzi tu o te działania i czynności, które przedsiębiorca podejmuje w toku kontroli, a które mają na celu usunięcie nieprawidłowości oraz zapobieżenie ich występowaniu w przyszłości.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy podkreślić, iż usunięcie stwierdzonych naruszeń nie jest tożsame z przesłanką dotychczasowego działania, stąd też nie będzie miało ono znaczenia przy analizie tej przesłanki, ale dopiero przy wymiarze kary za ewentualne późniejsze naruszenia. Organ zwraca przy tym uwagę, że nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach nie zostały usunięte po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, lecz dopiero w czasie jej trwania, co potwierdza protokół kontroli.

Natomiast analizując przesłankę dotychczasowej działalności Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy

kontrolę, której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz trzydziesty pierwszy naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono trzydzieści naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 lipca 2020 r. Sygn. akt VI SA/Wa 2744/19: *„Organ prawidłowo wziął również pod uwagę dotychczasową działalność strony – skarżącej spółki, tj. funkcjonowanie na rynku od 2004 r., wyniki dotychczasowych kontroli w zakresie przestrzegania obowiązków nakładanych przez ustawę o informowaniu o cenach, i zasadnie przyjął, że skarżąca nie dołożyła należytej staranności przy wykonywaniu działalności w celu przestrzegania przepisów istotnych z punktu widzenia praw i interesów konsumentów oraz nie wyeliminowała nieprawidłowości naruszających te prawa. Zaskarżona decyzji dotyczy naruszenia art. 4 ustawy o cenach po raz ósmy w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie objętych tym przepisem obowiązków po raz pierwszy. Oznacza to, że skarżąca nie tylko spełniła swoim zachowaniem warunek do nałożenia kary za to naruszenie, ale też kary w podwyższonej wysokości.”*).

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, który został ustalony przez organ I instancji w toku postępowania – przedmiotowa przesłanka została ustalona przez organ I instancji na podstawie oświadczenia pełnomocnika.

Organ zwraca ponadto uwagę, że przy wymiarze kary kierował się celami kary określonymi w dyrektywie art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, w myśl której kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Ustalony stan faktyczny wskazuje, iż przedmiotowe naruszenie jest trzydziestym pierwszym, jakie zostało popełnione przez Stronę w okresie 12 poprzedzających miesięcy. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż kary jakie były wymierzone wcześniejszymi decyzjami nie osiągnęły zamierzonego skutku w postaci zaniechania dalszych naruszeń. Co za tym idzie, kara wymierzana kolejną decyzją powinna być na tyle dotkliwa, aby cele określone przedmiotową dyrektywą w końcu zostały osiągnięte.

Prezes UOKiK, stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1

kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia jest niska, lecz nie na tyle, by uznać znikomość naruszenia, ponieważ brak cen jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Organ I instancji słusznie przy tym zauważył, że brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych stanowi zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów, a tym samym wyklucza możliwość uznania stopnia tego naruszenia za znikomy. Należy ponadto wskazać, że fakt wielokrotnego wystąpienia nieprawidłowości skutkujących podwyższaniem wymiaru kary, oznacza, że funkcja prewencyjna kary nie została spełniona. Zatem organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeżenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Podsumowując, organ odwoławczy ponownie przeanalizował materiał dowodowy oraz przesłanki wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. W przedmiotowej sprawie spełniona została przesłanka z art. 6 ust. 2 w/w ustawy podnosząca górny limit wymierzanej kary do 40.000 zł. Z drugiej jednak strony należy mieć na względzie, że ustawa o informowaniu o cenach towarów i usług wdraża dyrektywę 98/6/WE. Zgodnie z art. 8 w/w dyrektywy kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasające. Biorąc pod uwagę kryteria wymiaru kary wskazane zarówno w art. 6 ust. 3 w/w ustawy, jak również w dyrektywie nr 98/6/WE zasadnym jest obniżenie wysokości wymierzonej kary. Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, uchylił decyzję organu pierwszej instancji i orzekł co do istoty wymierzając stronie karę pieniężną w wysokości 7.600 zł. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 7.600 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby produkty dostępne w obrocie były opatrzone cenami w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3

ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325

z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie

Otrzymują:

1. pełnomocnik Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie,
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a